

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200467
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319200467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu: Y. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom mesto P., XXX XX P., tohto času Ú. Q. Ú. T., M. G.. X, XXX XX T., proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, Račianska 71, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- € s príslušenstvo, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu doručená dňa 18. 2. 2019, sa žalobca domáha voči žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že Okresný súd Čadca vydal dňa 7. 5. 2014 trestný rozkaz, č. k. 1T 5/2014, ktorým rozhodol, že žalobca je vinný zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a/ a ods. 3, písm. a/ Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo žalobcu odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Okresný súd Čadca spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výroky o trestoch uložených žalobcovi trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T 98/2013 zo dňa 23. 8. 2013 s uloženým trestom odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012 s uloženým trestom povinnej práce v trvaní 80 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie Okresného súdu Čadca žalobca vidí v tom, že dňa 7. 5. 2014 pod sp. zn. 1T 5/2014 vydal trestný rozkaz, v ktorom zrušil predchádzajúce odsúdenie na výkon trestu povinnej práce v trvaní 80 hodín, ktorý bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 2T 103/2012, ktorý mal žalobca odpracovaný dňom 28. 3. 2014. Túto skutočnosť si Okresný súd Čadca nepreveril, čím porušil § 42 ods. 3 Tr. zák., § 92 ods. 2 Tr. zák., § 2 ods. 8 Tr. por., Protokol č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 4 ods. 1 a § 394 ods. 4 Tr. por.. Navyiac trest povinnej práce uložený Okresným súdom Nitra mal žalobca dočasne odložený a neuplynula 1 ročná lehota k vykonaniu tohto trestu. Žalobca má ďalej za to, že trestný rozkaz bol vydaný nezákonným sudcom. Nápravy sa žalobca domáhal obnovou konania na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2 Nt 16/2014 a podaným odvolaním na Krajskom súde Žilina pod sp. zn. 2Tos 54/2015. Súd vôbec neriešil a ani sa nevyjadril na námietku, že vo veci rozhodol nezákonný sudca. Žalobca má za to, že došlo k porušeniu ústavného princípu zákonného sudcu - R 59/2002-III.IV. Žalobca sa domnieva, že podľa § 92 ods. 2 Tr. zák. nemá zahladený trest aj preto, že právoplatnosť trestného rozkazu je dňom 31. 7. 2014. Okresný súd Nitra podľa žalobcu pochybil, keď 4 mesiace čakal do právoplatnosti trestného rozkazu, pričom mal trest zahladiť sám po odpracovaní prác, prípadne upovedomiť Okresný súd Čadca. Vzhľadom k zrušenému trestnému

rozkazu Okresného súdu Nitra bol žalobca v dôsledku dlhšieho výkonu súhrnného trestu odňatia slobody zásadne obmedzený vo svojich základných právach a slobodách po dobu 40 dní, a to najmä obmedzenie osobnej slobody. Žalobca si v nadväznosti na uvedené uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške zodpovedajúcej jednému dňu obmedzenia osobnej slobody v sume 300,- € za 40 dní, t. j. v celkovej výške 12.000,- €. Žalobca vidí zároveň nesprávny úradný postup súdu v skutočnosti, že napriek jeho snahe o nápravu rozhodnutia prostredníctvom obnovy konania, mu Okresný súd Čadca znemožnil prietiahmi v konaní ním podané dovolanie zo dňa 6. 11. 2014 tým, že včas a v zákonnej lehote neodstúpil vec k dovolaciemu súdu a ani mu k dovolaniu neustanovil obhajcu. Žalobca má za to, že v jeho prípade sú porušenia zo strany Okresného súdu Čadca takého charakteru, že ich nie je možné napraviť iným spôsobom, a preto ich považuje z jeho strany za opodstatnené. Žalobca sa so svojím nárokom obrátil na Ministerstvo vnútra SR so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody označeným ako žiadosť o finančné odškodnenie zo dňa 10. 11. 2016, ktoré bolo postúpené dňa 1. 12. 2016 Ministerstvu spravodlivosti SR. Ministerstvo spravodlivosti SR žalobcu vyrozumelo listom zo dňa 31. 5. 2017 označeným ako „Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody“ tým spôsobom, že „Ministerstvo spravodlivosti SR o preskúmanie žiadosti žalobcu a príslušných trestných spisov Okresného súdu Čadca dospelo k záveru, že žiadosť žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná, keďže nie je preukázané kumulatívne splnenie zákonných predpokladov pre priznanie uplatneného nároku na náhradu škody. V trestnom konaní vedenom voči žalobcovi na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T 5/2014 nedošlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré by napĺňalo definičné znaky (nezákonného) rozhodnutia o treste podľa § 8 ods. 1 Zákona o zodpovednosti štátu.“ Žalobca poukázal na § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., na § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z. z. a čl. 5 ods. 5 Dohovoru, ako aj uviedol, že žalobca sa domáha náhrady uvedenej nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Čadca v konaní 1T 5/2014, sp. zn. 2Nt 16/2014 vo veci dovolania žalobcu zo dňa 6. 11. 2014 vedeného Okresným súdom Čadca Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2ToS 54/2015 a nezákonným rozhodnutím vydaným Okresným súdom Čadca - trestným rozkazom, sp. zn. 1T 5/2014 zo dňa 7. 5. 2014.

2. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 11. 3. 2020 k podanej žalobe uviedla, že žalobcom uplatnený nárok považuje za zjavne nedôvodný, a to predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, č. k. 1T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014, ktorý žalobca vzhladá ako primárny dôvod vzniku ním deklarovanej nemajetkovej ujmy, nebol žalobcom napadnutý riadnymi opravnými prostriedkami, resp. odpor, ktorý žalobca proti tomuto trestnému rozkazu podal, bol následne samotným žalobcom vzatý späť a tento trestný rozkaz je právoplatným rozhodnutím, ktoré nikdy nebolo zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti. Dňom právoplatnosti trestného rozkazu je deň 31. 7. 2014. Žalobca svoj nárok na súde uplatnil žalobou doručenou dňa 18. 2. 2019, teda viac ako 4,5 roka po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia, z dôvodu ktorého žalovaná tiež považuje nárok uplatnený žalobcom za premlčaný. Žalovaná poukázala na čl. 46 ods. 3, ods. 4 Ústavy SR a uviedla, že v zmysle predmetných ústavných noriem právo na náhradu škody nemožno vykladať ako právo absolútne, ktoré možno uplatňovať voči štátu bez splnenia akýchkoľvek zákonných podmienok. Na účely praktizovania práva na náhradu škody slúži zákon č. 514/2003 Z. z., ktorý podrobne upravuje podmienky, za ktorých je štát nositeľom hmotnoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Poukázala na to, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu takto spôsobenej škody sa v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. vyžaduje kumulatívne splnenie predpokladov, a to existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, ktoré možno považovať za „škodovú udalosť“ a ktoré predstavujú tzv. právny titul nároku na náhradu škody, vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu alebo nesprávnym úradným postupom a škodou. V prípade, ak nie je naplnený čo i len jeden z týchto predpokladov zodpovednosti, zodpovednostný vzťah medzi štátom a subjektom dožadujúcim sa náhrady škody nevzniká. Právnym prostriedkom na uplatnenie nároku na náhradu škody je v zmysle § 514/2003 Z. z. žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V prípade, ak príslušný orgán žiadosti nevyhoví, žiadateľ má právo obrátiť sa prostredníctvom žaloby so svojím nárokom na súd. Súdne konanie, v ktorom sa o takto uplatnenom nároku rozhoduje, je typickým sporovým konaním, ktoré sa riadi okrem iného zásadou kontradiktórnosti.

3. Ďalej žalovaná vo vyjadrení k žalobe poukázala na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v oblasti posudzovania pochybení pri zisťovaní a vyhodnocovaní podmienok a predpokladov pre vydanie rozhodnutia, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky tvrdí, že takéto prípadné pochybenia nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože sa prejavia v konečnom výsledku postupu súdu - v rozhodnutí a z tohto dôvodu sa môžu prejaviť len ako

nezákonné rozhodnutie v zmysle § 5 a 6 Zákona č. 514/2003 Z. z.. Žalovaná poukázala na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté v rozsudku, sp. zn. 6Cdo 115/2010 zo dňa 31. 5. 2011, sp. zn. 3Cdo 220/2010 zo dňa 30. 3. 2011. V zmysle tejto judikatúry najvyššieho súdu, ktorú možno považovať za stále aktuálnu a smerodajnú pri riešení predmetnej otázky, je žalovaná toho názoru, že žalobcom namietané pochybenie Okresného súdu Čadca malo nastať práve v rámci posudzovania trestnej veci žalobcu a priamo smerovalo k vydaniu meritórneho rozhodnutia a z tohto dôvodu ho v žiadnom prípade nemožno hodnotiť z hľadiska § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. a považovať ho za nesprávny úradný postup. Žalovaná poukázala na to, že trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 je aj ku dňu podania vyjadrenia právoplatný, a to ku dňu 31. 7. 2014. Ako vyplýva z príslušného trestného spisu, žalobca podal dňa 1. 7. 2014 odpor proti tomuto trestnému rozkazu, a to tak sám vo svojom mene, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu M.. E. W.. Podaním zo dňa 25. 7. 2014, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 31. 7. 2014 a označeným ako „Zpětvzetí odporu obvineného proti trestnímu rozkazu Okresního soudu v Čadci“ žalobca vzal odpor podaný proti trestnému rozkazu v celom rozsahu späť. Posledná veta späťvzatia znie „Obvinený súčasne žada soud o nařízení výkonu trestu z uvedeného trestního rozkazu“. Žalobca týmto úkonom celkom nesporne prejavil vôľu akceptovať trestný rozkaz ako celok a tomuto rozhodnutiu sa podriadiť. Žalovaná s ohľadom na uvedené zastáva názor, že žalobcom deklarovaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Čadca predchádzajúci vydaniu trestného rozkazu, č. k. 1T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 primárne vôbec nemožno posudzovať ako nesprávny úradný postup súdu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keďže tento postup sa v konečnom dôsledku v celom rozsahu prejavil v samotnom rozhodnutí. Zároveň toto rozhodnutie nenapĺňa ani jeden z atribútov nevyhnutných pre možnosť posúdenia rozhodnutia ako rozhodnutia nezákonného. V prípade žalobcu by navyše neprichádzala do úvahy aplikácia § 5 a 6 zákona č. 514/2003 Z. z., keďže trestný rozkaz je podriadený právnej úprave obsiahnutej v § 8 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., a to ako rozhodnutie o treste, pričom však v prípade žalobcu jednoznačne nenastala žiadna so zákonom predpokladaných situácií, ktorej dôsledkom by bola nezákonnosť tohto rozhodnutia. Navyše žalobca nevyužil možnosť riadneho zákonného prieskumu trestného rozkazu, keď najskôr podaný odpor proti tomuto rozhodnutiu vzal v celom rozsahu späť a prejavil výslovným spôsobom vôľu vykonať trest uložený mu týmto rozkazom. Ak by aj žalobca predmetný odpor nechal späť, z obsahu tohto odporu jednoznačne vyplýva, že žalobca pochybenie Okresného súdu Čadca namietané žalobou v tomto konaní v uvedenom trestnom rozkaze ako dôvod domnejšej nezákonnosti trestného rozkazu neuvádzal. Žalobca na základe uvedeného jednoznačne nedisponuje právnym titulom ním uplatneného nároku v podobe nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 5/2014, resp. ani nezákonného rozhodnutia/rozhodnutia o treste. Ku žalobcom tvrdenej nezákonnosti v predmetnom trestnom konaní vedenom Okresným súdom Čadca a síce údajným porušením práva žalobcu na zákonného sudcu žalovaná poukázala na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.. Z podania žalobcu zo dňa 16. 11. 2016 označeného ako „Žiadosť o finančné odškodnenie“, jednoznačne nevyplýva, že žalobca by v rámci predbežného prerokovania nároku ako právny titul uvádzal práve toto pochybenie, t. j. porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu v predmetnom trestnom konaní. Z tohto dôvodu si žalobca svoj nárok týmto titulom s poukazom na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. nemôže uplatňovať v tomto súdnom konaní. Odhliadnuc od tejto skutočnosti žalobca zároveň žiadne porušenie práva na zákonného sudcu v tomto konaní nepreukázal. Pokiaľ žalobca poukazuje „oneskorené rozhodnutie Okresného súdu Nitra o zahľadení trestu vykonaného žalobcom“ žalovaná zastáva názor, že žaloba žalobcu je neúplná, nezrozumiteľná, keďže nie je bez pochybnosti zrejmé, v čom konkrétne má spočívať pochybenie Okresného súdu Nitra, aký právny titul má takéto pochybenie predstavovať a zároveň nie je vôbec zrejmé, v akom vzťahu má byť toto pochybenie s nemajetkovou ujmom, ktorej náhradu žalobca od žalovanej požaduje. Obdobne ako pri žalobcom deklarovanom porušení práva na zákonného sudcu, ani v tejto časti podľa názoru žalovanej nebol nárok žalobcu predbežne prerokovaný. Nemôže byť preto s poukazom na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. predmetom tohto konania. Posledným žalobcom deklarovaným pochybením majú byť prietahy v konaní Okresného súdu Čadca o návrhu žalobcu na obnovu konania vedenom pod sp. zn. 2Nt 16/2014. Žalobca v žalobe nekonkretizuje, v akom rozsahu malo k ním tvrdným prietahom v konaní súdu o povolení obnovy konania dôjsť, v nadväznosti na čo nie je možné existenciu tohto právneho titulu posúdiť. Zároveň žalovaná zastáva názor, že k žiadnym prietahom v predmetnom konaní, ktoré by spĺňalo atribúty podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., nedošlo, keďže žalobca nepredložil žiadny zákonom predpokladaný podklad vydaný príslušným orgánom (predseda súdu, Ústavný súd SR, Európsky súd pre ľudské práva), ktorý by zakladal existenciu nesprávneho úradného postupu. Žalobca vzhľadom na uvedené nedisponuje voči žalovanej žiadnym právnym titulom nároku na náhradu škody tak, ako to deklaruje vo svojej žalobe. Navyše trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, č. k. 1T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 nadobudol právoplatnosť dňa 31. 7.

2014. Od tohto momentu nedošlo nikdy k jeho zrušeniu a ani k žiadnej inej zákonom predpokladanej korekcii. Žalovaná preto zastáva názor, že najneskôr dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia sa žalobca mohol dozvedieť o akejkolvek eventuálnej škode, ktorá mu v súvislosti s týmto trestným rozkazom podľa jeho tvrdení mala vzniknúť, t. j. deň právoplatnosti tohto trestného rozkazu bol prvým dňom plynutia subjektívnej trojročnej premlčacej lehoty podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Posledným dňom tejto lehoty potom by bol deň 31. 7. 2017. Započítavajúc 6 mesačnú lehotu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, predĺžená subjektívna 3 ročná lehota uplynula najneskôr dňom 31. 1. 2018. Žaloba bola žalobcom na Okresnom súde Čadca podaná až dňa 18. 2. 2019. Z tohto dôvodu žalovaná vznáša námietku premlčania.

4. K nemajetkovej ujme a príčinnej súvislosti žalovaná uviedla, že žalobca nedostatočne skutkovo odôvodnil svoj žalobný návrh a taktiež neunesol v celom rozsahu dôkazné bremeno aj vo vzťahu k preukázaniu vzniku nemajetkovej ujmy, resp. vo vzťahu k preukázaniu existencie príčinnej súvislosti ako tretieho základného zákonného predpokladu pre možnosť vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Primárne v prípade žalobcu nemožno vzhľadom k jeho právoplatnému odsúdeniu na trest výkonu odňatia slobody o vzniku nemajetkovej ujmy ani len uvažovať. Žalobca sa vo výkone trestu nachádzal v súlade s príslušnými trestnoprávnymi normami, čo jednoznačne vylučuje možnosť vzniku nezákonného zásahu s nevyhnutnosťou peňažnej kompenzácie. Žalobca vo svojom žalobnom návrhu neoznačil, nekonkretizoval a ani nepreukázal jediný zásah, ktorý by bolo možné považovať za dôvod vzniku nemajetkovej ujmy v jeho osobnostnej sfére. Naopak, ako vyplýva z odpisu registra trestov žalobcu zo dňa 24. 2. 2014, ktorý bol súčasťou trestného spisu Okresného súdu Čadca vedeného pod sp. zn. 1T 5/2014, žalobca bol pred odsúdením tejto veci trestaný celkovo 28-krát. Jedná sa o niekoľkonásobne trestanú osobu, ktorá aj v čase rozhodovania vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 5/2014 bola právoplatne odsúdená. Tieto skutočnosti podľa názoru žalovanej iba akcentujú vylúčenie možnosti vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Zároveň výška žalobcom požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy je absolútne neprimeraná, nadhodnotená, nezodpovedá rozhodovacej praxi súdov v obdobných prípadoch. Žalovaná považuje žalobu za nezrozumiteľnú a neurčitú aj v časti identifikácie príčinnej súvislosti medzi žalobcom deklarovanými pochybeniami súdov a ním tvrdou nemajetkovou ujmu, keďže žalobca jednoznačne neidentifikuje vzťah príčinnej súvislosti medzi tým-ktorým pochybením orgánu verejnej moci a ním tvrdou nemajetkovou ujmu. Vzhľadom k absencii akéhokoľvek právneho titulu uplatneného nároku a nepreukázania vzniku akejkolvek nemajetkovej ujmy má táto námietka žalovanej subsidiárny charakter. Keďže žalobca jednoznačne nepreukázal kumulatívnu existenciu zákonom vyžadovaných predpokladov pre možnosť vzniku nároku na náhradu škody (nemajetková ujma), žalovaná navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 30. 3. 2020 k vyjadreniu žalovanej uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením žalovanej v celom rozsahu a trvá na podanej žalobe a v nej uvedených tvrdeniach a dôkazoch. Žalobca z dôvodu nezákonnosti postupu napáda aj rozhodnutie, v ktorom sa nesprávny úradný postup prejavil, preto aj keby sa konajúci súd stotožnil s názorom žalovanej, že prípadné pochybenia nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože sa prejavia v konečnom výsledku postupu súdu, nič to nemení na veci, že žalobcovi bola spôsobená ujma nezákonným postupom a rozhodnutím žalovanej. Každý úradný postup v trestnej veci sa v konečnom dôsledku premietne do rozhodnutia. V prípade, ak by sa akceptovalo dôvodenie žalovanej, nikdy by nemohlo dôjsť pri podobných žalobách k rozhodnutiu o nesprávnom úradnom postupe a v takom prípade by bolo uvedené ustanovenie týkajúce sa nesprávneho úradného postupu obsolentné, čo nie je. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že ak by aj žalobca odpor nevzal späť, z obsahu tohto odporu jednoznačne vyplýva, že žalobca pochybenie Okresného súdu Čadca namietané žalobou v tomto konaní v uvedenom trestnom rozkaze ako dôvod domnejšej nezákonnosti trestného rozkazu neuvádzal, je toto tvrdenie žalovanej hypotetické. To, že žalobca v odpore nepoukázal na nezákonnosť postupu žalovanej, neznamená, že to spôsobuje zánik nezákonného konania štátu a nároku žalobcu alebo nemožnosť žalobcu zdôvodniť predmetnú žalobu takouto argumentáciou. Žalobca nesúhlasil s premlčaním nároku namietaným žalovanou, nárok nepovažuje za premlčaný. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že žalobca sa nachádzal vo výkone trestu v súlade s príslušnými trestnoprávnymi normami, čo jednoznačne vylučuje možnosť vzniku nezákonného zásahu, toto tvrdenie nijakým spôsobom nevylučuje nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Odsúdenie žalobcu ho nijakým spôsobom nevylučuje z okruhu osôb, ktorým môže vzniknúť a v tomto prípade aj vznikla nemajetková ujma. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že výška žalobcom požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy je absolútne neprimeraná a nadhodnotená a nezodpovedá rozhodovacej praxi súdov v obdobných veciach, tak žalovaná nijakým spôsobom nepreukazuje rozhodovaciu prax. Nepoukazuje

na judikatúru vo veci. Žalobca preto nesúhlasí s tvrdením žalovanej a výšku náhrady považuje za primeranú a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Zároveň žalobca výslovne tvrdí, že Okresný súd Čadca v konaní, sp. zn. 1T 5/2014 pred vydaním trestného rozkazu zo dňa 7. 5. 2014 porušil povinnosť vyžiadať si trestný spis 2T 103/2012 od Okresného súdu Nitra a napriek tomu trestný rozkaz vydal. Preto žalobca považuje za naplnený dôvod nesprávneho úradného postupu podľa § 9 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Z. z. Pri vyžiadaní by súd zistil, že trest povinnej práce 80 hodín žalobca v tej dobe už vykonal v určenom čase. Vo veci späťvzatia odporu proti trestnému rozkazu žalobca uviedol, že sudca B.. M.T. W. ignoroval žalobcovu obhajobu, jeho prezumpciu neviny a všetky ním uvádzané dôkazy, o čom svedčí aj to, že ustanovenie obhajcu M.. W. dňa 28. 4. 2014, pričom trestný rozkaz bol vydaný už 7. 5. 2014. Na základe takéhoto unáhleného postupu sudcu žalobca neočakával spravodlivé vyhodnocovanie dôkazov, pričom žalobcovi neumožnil využiť právo na obhajobu prostredníctvom ustanoveného obhajcu a trestný rozkaz mu omylom poslal do ÚVTOS a ÚVV Ilava, pričom žalobca bol na slobode od 10. 1. 2014. Žalobca podal na Ministerstvo spravodlivosti žiadosť o podanie dovolania zo dňa 3. 7. 2015 v prospech obvineného. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T 78/2012, ktorá nebola postúpená ministrovi (mohol mať na vec iný názor), ale rozhodovala o nej B.. M. B. (trestne stíhaná), teda vo veci nie je premičaná lehota uvedená v § 19 ods. 1 zákona. Okresný súd Nitra žalobcu klamal, keď mu poslal vyzoznenie, že odpracované povinné práce má zahladené v registri trestov, ktorý mu poslal ako nepravdivý.

6. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23. 4. 2020 k vyjadreniu žalobcu (duplike) uviedla, že vyjadrenie žalobcu považuje za ničím nepodložené vyjadrenie nesúhlasu s procesnou obranou žalovanej, ktorým sa žalobca značne nekonzistentným spôsobom pokúša o vyvrátenie žalovanou prezentovaného právneho názoru o nedôvodnosti ním uplatneného nároku na náhradu škody. Žalobca ani v tomto vyjadrení, rovnako ako v žalobe, neprezentoval a v nadväznosti na to nepreukázal existenciu takých skutočností, ktoré by svedčili záveru o vzniku ním požadovanej nemajetkovej ujmy v súvislosti s údajným nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím okresného súdu. Žalobca bez jediného protiargumentu uvádza, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej o neexistencii akéhokoľvek právneho titulu, ktorý žalobca považuje za dôvod vzniku škody a taktiež so žalovanou vznesenou námietkou premičania nároku žalobcu. V ďalšom texte žalobca iba potvrdzuje, že sám nie je schopný jednoznačným spôsobom identifikovať právny titul ním uplatneného nároku, a to z dôvodu, že žalobca žiadnym takým právnym titulom nedisponuje. Žalobca sa pokúša navodiť dojem tak o existencii nesprávneho úradného postupu, ako aj o existencii nezákonného rozhodnutia, pričom naďalej ignoruje tú skutočnosť, že ním namietané trestné konanie bolo (a naďalej je) právoplatne ukončené jeho odsúdením za spáchanie trestného činu. K akademickým úvahám žalobcu o tom, že k prijatiu rozhodnutia o existencii nesprávneho úradného postupu v konaniach o náhradu škody by nikdy nemohlo dôjsť, žalovaná odkazuje na svoje vyjadrenie k žalobe. Tvrdenie žalobcu o údajnom žalovanou deklarovanom „vylúčení žalobcu z okruhu osôb, ktorým môže vzniknúť nemajetková ujma“, je celkom bez významu, nepodložené žiadnymi relevantnými skutočnosťami, či dôkazmi. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná nijakým spôsobom nepreukazuje rozhodovaciu prax, nepoukazuje na judikatúru vo veci, ktoré sa týka žalovanou namietanej výšky žalobcom požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, žalovaná poukázala na rozhodnutie Kormoš proti SR zo dňa 11. 8. 2011, kde ESLP za viac ako rok trvajúcu nezákonnú väzbu priznal sumu vo výške 12 000,-- €, rozhodnutie Winkler proti SR zo dňa 17. 7. 2012, kde ESLP za nezákonnú väzbu v trvaní 175 dní priznal sťažovateľovi sumu 8 000,-- €, rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č. k. 5C/138/2015-658 zo dňa 22. 9. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co 2/2017 zo dňa 22. 2. 2017, rozsudok Okresného súdu Topoľčany, č. k. 6C/424/2013-98 zo dňa 28. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25Co 1028/2015 zo dňa 25. 1. 2017, rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 26C/77/2009-323 zo dňa 15. 12. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava, sp. zn. 10Co 162/2016-364 zo dňa 31. 10. 2017. Žalovaná poukázala aj na závery súdnej praxe Najvyššieho súdu Českej republiky prijaté napríklad v rozsudku, sp. zn. 36Cdo 2357/2010 zo dňa 11. 1. 2012. Žalovaná opätovne navrhla žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

7. Žalobca v podaní zo dňa 4. 5. 2020 k vyjadreniu (duplike) žalovanej zotrval na podanej žalobe, svojom vyjadrení a tam uvedených tvrdeniach a dôkazoch. Uviedol, že vo vzťahu k žalobcovi jednoznačne došlo zo strany Okresného súdu Čadca k nezákonnému rozhodnutiu aj nesprávnemu úradnému postupu uvedenému v podanej žalobe. Žalovaná v duplike poukazuje na niektoré rozhodnutia ESLP, resp. všeobecných súdov Slovenskej republiky, v rámci ktorých bola poskytnutá poškodeným subjektom náhrada nemajetkovej ujmy za neoprávnené obmedzenie osobnej slobody v nižších sumách, ako je vznesený nárok žalobcu. V uvedených rozhodnutiach ESLP sa rozhodovalo v súvislosti s väzbami

v rokoch 2005 a 2006, takmer pred 15 rokmi, čiže výška škody v porovnaní s časom, kedy bola nezákonne obmedzená sloboda žalobcu, nemá relevanciu (napríklad vzhľadom na životné náklady, na hodnotu vtedy platných mien). Ďalej poukazuje na rozhodnutia nižších súdov Slovenskej republiky, rozhodnutia súdov Českej republiky, ktoré nie sú prameňom práva, ani judikatúrou v slovenskom právnom poriadku. Žalovanou uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, č. k. 30Cdo 2357/2010 a tam uvedené odškodnenie sa týka nezákonnej väzby z roku 1997, teda viac ako 20 rokov starého skutkového stavu. Vzhľadom na uvedené žalobca považuje vyjadrenia žalovanej odkazujúce na údajnú ustálenú rozhodovaciu prax vo veci za nerelevantné a účelové. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo 125/2019 zo dňa 29. 8. 2019. Žalobca v zmysle uvedeného rozhodnutia preukázal a odôvodnil škodu, ktorá mu vznikla nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Čadca. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo 44/2017. Žalobca v žalobe uviedol, že vzhľadom k zrušenému trestnému rozkazu Okresného súdu Nitra bol v dôsledku dlhšieho výkonu súhrnného trestu odňatia slobody zásadne obmedzený na svojich základných právach a slobodách po dobu 40 dní, a to najmä na osobnej slobode. Vzhľadom na uvedené nie je správne tvrdenie žalovanej, že žalobca nepreukázal jediný dôvod, ktorý bolo možné vyhodnotiť s ohľadom na § 17 ods. 3 zákona 514/2003 Z. z. ako dôvod vzniku nemajetkovej ujmy na jeho strane. Žalobcovi nezákonným väznením vznikli v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. následky v súkromnom živote, nakoľko nemohol tráviť čas so svojou rodinou. Vznikli mu následky v spoločenskom uplatnení, nakoľko sa nemohol zamestnať, pracovať a rozvíjať sa ako každý slobodný človek, zarábať si prostriedky na obživu. Naopak nezákonným uväznením mu len vznikla ujma nedosiahnutím príjmu a vznikli mu náklady spojené s trestom odňatia slobody. U žalobcu nezákonným trestom odňatia slobody došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere, vzhľadom k čomu nie je postačujúce poskytnutie iného zadosťučinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ako na diskriminačné žalobca poukazuje na vyjadrenie žalovanej v duplike a síce „v prípade žalobcu sa jedná o recidivistu, ktorý bol v minulosti mnohonásobne právoplatne odsúdený za páchanie rôznej trestnej činnosti, pričom právoplatne bol odsúdený v prípade ním namietaného nezákonného trestného konania Okresného súdu Čadca“. V zmysle čl. 5, ods. 1 a 5 Dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť a každý kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie. Je zarážajúce, pokiaľ orgán štátu v o svojom vyjadrení popiera uvedené ustanovenie dohovoru odkazujúc na recidívu žalobcu, pričom tak navodzuje pocit, ako by súd mohol o „recidivistoch“ rozhodovať nezákonne a bez sankcie. Recidíva žalobcu nemá nič spoločné s nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom súdu. Každé nezákonné odsúdenie, každý nesprávny postup súdu v trestnom konaní spôsobuje vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv, a to pri každej osobe. Iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, vzhľadom na čo si žalobca nárokuje úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko ju nie je možné uspokojiť inak.

8. Žalobcovi bol termín pojednávania doručený dňa 18. 6. 2020. Žalobca súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto z tohto dôvodu konal v neprítomnosti žalobcu.

9. Vykonaným dokazovaním, a to vyjadrením žalovanej a oboznámením listinných dôkazov založených v spisovom materiáli 9 C 15/2019, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaná zotrvala na svojich písomných vyjadrenia. Rozporovala existenciu žalobcom uplatneného nároku v celom rozsahu. Žalobca podľa názoru žalovanej nepreukázal splnenie hneď prvej zákonnej podmienky pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci, v nadväznosti na to nepreukázal ani vznik požadovanej nemajetkovej ujmy, ako ani príčinnú súvislosť. Žalovaná zotrvala na vznesenej námietke premlčania, keďže podľa jej názoru sa žalobca mohol o vzniku škody dozvedieť právoplatnosťou odsudzujúceho trestného rozkazu, ktorý označuje za nezákonný, pričom žaloba o náhradu škody bola podaná viac ako 4,5 roka po dátume právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobca žiadnym spôsobom nevyvrátil procesnú obranu žalovanej. Žalovaná preto zotrvala na tom, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a uplatnila si aj nárok na náhradu trov konania.

11. Žiadosťou zo dňa 10. 11. 2016 označenou ako Žiadosť o finančné odškodnenie žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia Okresného súdu Čadca v trestnej veci vedenej pod spisovou značkou 1 T 5/2014 zo dňa 7. 5. 2014. Žalobca podanú žiadosť odôvodnil tým, že Okresný súd Čadca dňa 7. 5. 2014

pod spisovou značkou 1 T 5/2014 vydal trestný rozkaz, v ktorom zrušil predchádzajúce odsúdenie na výkon trestu povinnej práce v trvaní 80 hodín. Trest bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 2 T 108/2012 zo dňa 13. 9. 2012, ktorý už vykonal dňom 28. 3. 2014, čo si súd nezisťoval, čím porušil § 42 ods. 3 Trestného zákona, § 2 ods. 8 Trestného poriadku a pravidlo „ne bis in idem“. Navyiac trest povinnej práce mal odložený a neuplynula ešte ani jednoročná lehota k vykonaniu tohto trestu. Tento nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie mohol Okresný súd Čadca napraviť v obnove konania pod sp. zn. 2 Nt 16/2014 zo dňa 25. 3. 2015 v spojení s Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 2 Tos 54/2015 zo dňa 15. 7. 2015. Okresný súd Čadca mu priedahmi znemožniť ním podané dovolanie zo dňa 6. 11. 2014 tým, že včas a v zákonnej lehote neodstúpil vec dovolaciemu súdu a ani mu k dovolaniu neustanovil obhajcu. Z uvedených dôvodov musel ním podané dovolanie zobrať späť. Po týchto pochybeniach nenapravených v obnove konania stále nemá v registri trestov zahladený trest vykonaných verejnoprospešných prác z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 2 T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012, ale tento trest je evidovaný ako zrušený. Vzhľadom k zrušenému trestnému rozkazu Okresného súdu Nitra bol v dôsledku dlhšieho výkonu súhrnného trestu odňatia slobody zásadne obmedzený vo svojich základných právach a slobodách po dobu 40 dní, najmä na osobnej slobode. Z tohto titulu si žalobca vyčíslil sumu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 12 000,-- € zodpovedajúcej jednému dňu obmedzenia osobnej slobody a ďalších práv v sume 300,-- €. Porušenie základného práva a jeho následky sú takého charakteru, že ich nie je možné napraviť iným spôsobom.

12. Žalovaná listom zo dňa 31. 5. 2017 označeným ako Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody žalobcovi oznámila, že dňa 1. 12. 2016 bolo Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky postúpené Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky podanie žalobcu zo dňa 10. 11. 2016, ktorým si voči Slovenskej republike uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12 300,-- € v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky po preskúmaní žiadosti žalobcu a príslušných trestných spisov Okresného súdu Čadca dospelo k záveru, že žiadosť žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná, keďže nie je preukázané kumulatívne splnenie zákonných predpokladov pre priznanie uplatneného nároku na náhradu škody. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1 T 5/2014 nedošlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré by napĺňalo definičné znaky (nezákonného) rozhodnutia o treste podľa § 8 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Odpor podaný voči trestnému rozkazu, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 žalobca zobrať v celom rozsahu späť a z toho dôvodu trestný rozkaz nadobudol dňa 31. 7. 2014 právoplatnosť. Dňa 7. 11. 2014 žalobca podal voči citovanému trestnému rozkazu dovolanie, ktoré dňa 4. 3. 2015 zobrať späť. V uvedenom trestnom konaní taktiež podal dňa 20. 11. 2014 žiadosť o povolenie obnovy konania, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Čadca zo dňa 25. 3. 2015, č. k. 2 Nt 16/2014-27 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 15. 7. 2015, č. k. 2 Tos 54/2015-40 tak, že žiadosť o povolenie obnovy konania bola zamietnutá s právoplatnosťou ku dňu 28. 7. 2015. V žiadnej časti predmetného trestného konania neboli konštatované príslušným orgánom zbytočné priedahy, ani iná forma nesprávneho úradného postupu. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky nemá za preukázané, že by v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1 T 5/2014 a v naň nadväzujúcom konaní o povolenie obnovy konania vedenom pod sp. zn. 2 Nt 16/2014 došlo k vydaniu žalobcom deklarovaneho nezákonného rozhodnutia (rozhodnutia o treste), resp. k nesprávne úradnému postupu vo veci konajúcich súdov. Tým nie naplnený hneď prvý predpoklad existencie žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody - existencia tzv. „právneho titulu“ v podobe nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci. Zo žiadosti tiež nevyplýva splnenie zvyšných dvoch predpokladov pre priznanie uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy - vznik nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi deklarovávaným nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom a údajne vzniknutou nemajetkovou ujmom.

13. Okresný súd Čadca trestným rozkazom, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 obvineného (v danom súdnom konaní v procesnom postavení žalobcu) uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, obvineného podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výroky o trestoch uložených obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3 T 98/2013 zo dňa 23. 8. 2013, a to uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2 T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012 uložený trest povinnej práce v trvaní 80 hodín. Obvinený listom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený dňa 1. 7. 2014, podal

prostredníctvom obhajcu M. E. W. proti trestnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnil tým, že má za to, že jeho vina nebola dostatočne preukázaná, uložený trest je prísny. Listom doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 1. 7. 2014 podal obvinený sám za seba proti trestnému rozkazu, sp. zn. 1 T 5/2014 zo dňa 7. 5. 2014 odpor, v ktorom uviedol, že mu nebola preukázaná vina, skutky uvedené v obžalobe nespáchal a bolo mu krátené právo obhajoby v tom, že mu vo vyšetrovaní nebolo umožnené uplatniť dôkazy pre jeho nevinu vinou ustanoveného obhajcu, ktorého žiadal vymeniť pre zlú obhajobu, resp. jeho úplnú nečinnosť k dôvodom jeho obhajoby, na čo poukázal aj písomnou sťažnosťou pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania, na ktorú nedostal písomnú odpoveď, ako bola jeho sťažnosť prešetrovaná. Zároveň navrhol predvolať a vypočuť svedkov B. P. a O. C., ako aj zabezpečiť zväčšenú mapu lokality vykradnutých rodinných domov pod priehradou a zväčšenú mapu lokality zaisteného dôkazného lístku. Listom zo dňa 25. 7. 2014 označeným ako „Zpětvzetí odporu obviněného proti trestnímu rozkazu Okresního soudu v Čadci“ obvinený zobral odpor podaný proti trestnému rozkazu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1 T 5/2014 späť a žiadal o nariadenie výkonu trestu z uvedeného trestného rozkazu. Trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 nadobudol právoplatnosť dňa 31. 7. 2014.

14. Uznesením, sp. zn. 2 Tos 54/2015 zo dňa 15. 7. 2015 Krajský súd v Žiline podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2 Nt 16/2014 zo dňa 25. 3. 2015 a podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 394 ods. 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného (v danom súdnom konaní v procesnom postavení žalobcu) na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 1 T 5/2014 zamietol. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplynulo, že právo odsúdeného na obhajobu v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania porušené nebolo. Procesný postup, ktorý predchádzal vyhlásenému dotknutému uzneseniu, bol vykonaný v súlade so všetkými príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplynulo, že dôvodom podania návrhu na povolenie obnovy konania bola skutočnosť, že si sťažovateľ trest povinnej práce v rozsahu 80 hodín, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 2 T 103/2012 dňa 1. 4. 2014, vykonal. Táto skutočnosť podľa sťažovateľa v čase vydania trestného rozkazu Okresným súdom Čadca vo veci 1T/5/2014, t. j. dňa 7. 5. 2014, tomuto súdu nebola známa, preto ide o novú skutočnosť v pôvodnom konaní súdu skôr neznámu. Tento argument sťažovateľa podľa zistenia krajského súdu je správny. Aj podľa názoru nadriadeného súdu ide o skutočnosť novú a súdu skôr neznámu. V konaní o povolení obnovy konania však treba splniť i ďalšiu podmienku, a teda následné hodnotenie či takáto skutočnosť, resp. dôkaz sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už skôr by mohol viesť k inému rozhodnutiu, ako je pôvodne právoplatný rozsudok. Krajský súd upriamil pozornosť na odpis registra trestov týkajúci sa osoby odsúdeného, ktorý v čase vydania trestného rozkazu Okresným súdom Čadca, sp. zn. 1 T 5/2014, teda ku dňu 7. 5. 2014, mal v odpise registra trestov 28 záznamov o odsúdení pre rôznu trestnú činnosť. Teda i keď vyšla najavo skutočnosť súdu skôr neznáma, táto sama o sebe vzhľadom na skutočnosti a dôkazy už skôr známe by neodôvodňovala iné rozhodnutie vo výroku o treste, ktorý bol odsúdenému uložený v pôvodnom konaní.

15. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky listom, sp. zn. 40942/2015-61/D/218 zo dňa 31. 7. 2015 vo veci opakovaného podnetu na podanie dovolania podaného vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 1 T 78/2012, žalobcovi oznámilo, že zotrváva na svojej odpovedi, v ktorej bolo uvedené, že je zrejmé, že žalobca nevyužil svoje zákonné právo na použitie riadnych opravných prostriedkov. Pokiaľ by využil opravný prostriedok, mohol pokračovať v konaní na prvostupňovom súde, mohol predostrieť svoje argumenty v rámci svojej obhajoby a takýmto spôsobom preukázať svoje tvrdenia. Právny poriadok Slovenskej republiky vyžaduje od oprávnených osôb ich aktívnu účasť na ochrane svojich práv a právom chránených záujmov. Z uvedených dôvodov je preto aj použitie mimoriadnych opravných prostriedkov trestnom konaní podmienené a viazané na predchádzajúce použitie všetkých riadnych opravných prostriedkov oprávnenými osobami. Z uvedeného dôvodu preto nie je oprávnený v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hornom pod spisovou značkou 1T/78/2012 podať dovolanie, ani podnet na podanie dovolania ministrom spravodlivosti.

16. Okresný súd Nitra trestným rozkazom, sp. zn. 2 T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012 obvineného (v danom súdnom konaní v procesnom postavení žalobcu) uznal vinným z prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý obvinenému uložil trest povinnej práce vo výmere 80 hodín.

17. Listom, sp. zn. Spr 1905/2014 zo dňa 8. 2. 2018 Okresný súd Nitra žalobcovi oznámil, že Okresný súd Nitra žiadosti žalobcu zo dňa 11. 10. 2013 o odklad výkonu trestu povinnej práce vyhovel a rozhodol uznesením zo dňa 7. 1. 2014, pričom uznesenie súdu podľa doručky žalobcu prevzal dňa 13. 1. 2014. V bode 26 odpisu z registra trestov žalobcu sa nachádza odsúdenie Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2 T 103/2012 s poznámkou, že trest povinnej práce bol vykonaný dňa 27. 3. 2014 a na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

18. Z odpisu z registra trestov žalobcu vyplynul záznam trestného rozkazu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2 T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7. 10. 2013, ktorým bol uložený trest povinnej práce v trvaní 80 hodín. Ku uloženému trestu bolo ďalej uvedené vykonanie trestu dňa 27. 3. 2014, na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený, trest zrušený.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak

- a) v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo
- b) v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo trestné stíhanie zastavené preto, že v konaní vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu predtým známe alebo bola vec postúpená inému orgánu; to neplatí, ak sa preukáže, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočnosti nedošlo úplne alebo čiastočne vinou osoby, na ktorej bol trest vykonaný.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. V súdenom spore sa žalobca voči žalovanej domáha zaplata sumy vo výške 12 000,-- € ako nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi ním tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod spisovou značkou 1 T 5/2014 a tam vydaným žalobcom tvrdeným nezákonným rozhodnutím - trestným rozkazom, sp. zn. 1 T 5/2014 zo dňa 7. 5. 2014, ktorým trestným rozkazom Okresný súd Čadca zrušil výrok o treste povinnej práce v rozsahu 80 hodín uložený žalobcovi trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2 T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012 bez toho, aby si súd zistil, že v čase vydania trestného rozkazu, sp. zn. 1 T 5/2014 zo dňa 7. 5. 2014 mal žalobca už tento trest povinnej práce vykonaný. V dôsledku dlhšieho výkonu súhrnného trestu odňatia slobody bol žalobca zásadne obmedzený vo svojich právach a slobodách po dobu 40 dní. Žalobca uplatnený nárok ďalej skutkovo odôvodnil tým, že trestný rozkaz, sp. zn. 1 T 5/2014 zo dňa 7. 5. 2014 bol vydaný nezákonným sudcom, pričom tieto nedostatky neboli odstránené ani v konaní o obnovu konania vedenom pred Okresným súdom Čadca pod spisovou značkou 2 Nt 16/2014. Okresný súd Čadca svojimi prietiahmi žalobcovi znemožnil podať dovolanie, ani mu neustanovil k dovolaniu obhajcu, ako aj pochybením Okresného súdu Nitra, keď 4 mesiace čakal do právoplatnosti trestného rozkazu, pričom mal sám po odpracovaní prác trest zahľadiť, resp. upovedomiť Okresný súd Čadca.

21. Predloženým trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 mal súd preukázané, že žalobca bol subjektom uvedeného trestného konania vedeného pred Okresným súdom Čadca pod spisovou značkou 1 T 5/2014, v ktorom konaní malo dôjsť k žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu a vydaniu ním tvrdeného nezákonného rozhodnutia. Žalobca je preto aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o náhradu škody. Zároveň, keďže k tvrdenému porušeniu práv žalobcu a ním tvrdenému vzniku ujmy malo dôjsť v konaní pred súdom, žalobca správne

a v súlade s § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. označil pasívne legitimovaný subjekt v danom konaní, keď na strane žalovaného označil Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

22. V ďalšom konaní súd skúmal splnenie vôbec základného predpokladu, za splnenia ktorého možno o nároku na náhradu škody v zmysle § 514/2003 Z. z. konať pred súdom, a to či danému sporu predchádzalo konanie o predbežné prerokovanie uplatneného nároku na náhradu ujmy s príslušným orgánom a ak áno, s akým výsledkom, pretože až vtedy, ak príslušný orgán uplatnený nárok na náhradu škody celkom alebo v časti v zákonom stanovenej lehote šiestich mesiacov plynúcich odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie neuspokojí, je možné sa domáhať uspokojenia tohto nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde, a to iba z dôvodov, ktoré boli predmetom predbežného prerokovania.

23. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca ním v danom súdnom konaní uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12 000,-- € na predbežné prerokovanie uplatnil. V konaní predložil žiadosť zo dňa 10. 11. 2016 označenú ako Žiadosť o finančné odškodnenie, ktorou si uplatňoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12 000,-- € z titulu nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia v trestnej veci vedenej pod spisovou značkou 1 T 5/2014, ktorý nárok odôvodňoval tým, že Okresný súd Čadca trestným rozkazom, sp. zn. 1 T 5/2014 zo dňa 7. 5. 2014 zrušil predchádzajúce odsúdenie na výkon trestu povinnej práce uložené trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2 T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012, ktorý trest už mal žalobca vykonaný dňom 28. 3. 2014 a tento nesprávny úradný postup nebol napravený ani v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 2 Nt 16/2014, ako aj tým, že súd mu prietahmi znemožnil podať dovolanie. Súd v zákonnej lehote vec neodstúpil dovolaciemu súdu a ani mu k dovolaniu neustanovil obhajcu. Žalovaná uplatnenie nároku žalobcu na jeho predbežné prerokovanie žiadnym spôsobom nerozporovala. Zároveň z oznámenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, číslo 38233/2017/141 zo dňa 31. 5. 2017 vyplynulo, že žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie bola Ministerstvu spravodlivosti doručená dňa 1. 12. 2016. Súd preto vzal za nesporne preukázané, že žalobca ním v danom súdnom konaní uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12 000,-- € uplatnil na predbežné prerokovanie. Oznámením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, číslo 38233/2017/141 zo dňa 31. 5. 2017 mal súd tiež nesporne preukázané, že žalobcom na predbežné prerokovanie uplatnený nárok nebol uspokojený v žiadnej výške. Žalobca bol preto oprávnený obrátiť sa s týmto svojím nárokom na súd v zmysle § 16 zákona č. 514/2003 Z. z..

24. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou. Medzi základné predpoklady jej vzniku patrí existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Všetky uvedené zákonné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. musia byť splnené kumulatívne. Pri nespĺnení čo i len jednej z týchto podmienok zodpovednosť štátu za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Žalobcu preto ďalej v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať kumulatívne splnenie všetkých uvedených zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa citovaného zákona č. 514/2003 Z. z..

25. Pokiaľ ide o prvý predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a to existenciu nezákonného rozhodnutia, zákon č. 514/2003 Z. z. pojem „nezákonné rozhodnutie“ priamo vo svojich ustanoveniach nedefinuje. Podľa aplikačnej praxe, ktorou sa súd i s poukazom na čl. 2 ods. 2 Základných zásad Civilného sporového poriadku cítil byť viazaný, je potrebné pod nezákonným rozhodnutím rozumieť akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Otázkou nezákonnosti rozhodnutia súd nemôže riešiť ako predbežnú. Naopak pre konanie o náhradu škody platí, že nezákonnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku poškodeného subjektu už vyslovená príslušným orgánom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 M Cdo 20/2009 zo dňa 30. 5. 2011).

26. Žalobca uvedený prvý predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. odvodzoval od trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, č. k. 1 T 5/2013-278 zo dňa 7. 5. 2014.

Citovaný trestný rozkaz ako rozhodnutie o treste z pohľadu skúmania podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu podlieha úprave obsiahnutej v § 8 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, má právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste, ak v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné. Rovnako i z pohľadu už vyššie uvedených záverov aplikačnej praxe podmienkou pre vyslovenie záveru o nezákonnosti rozhodnutia je to, že rozhodnutie bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené. V súdnom prípade trestný rozkaz, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 ako rozhodnutie o treste nadobudol právoplatnosť dňa 31. 7. 2014. Žalovaný v konaní netvrdil, ani nepreukázal, že uvedený trestný rozkaz bol po tom, čo bol na ňom vykonaný uložený trest, zrušený ako nezákonný. Netvrdil a nepreukázal, že uvedený trestný rozkaz bol zrušený ani ku dňu rozhodovania súdu o ním uplatnenom nároku na náhradu škody. Pritom, ako už bolo uvedené vyššie, pre konanie o nároku na náhradu škody je podstatné, aby v čase prejednávania takéhoto nároku na náhradu škody už bola nezákonnosť rozhodnutia vyslovená príslušným orgánom, t. j. aby takéto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené alebo zmenené. Žalobca preto z týchto dôvodov existenciu nezákonného rozhodnutia v konaní nepreukázal.

27. V nadväznosti na vykonané dokazovanie bol súd tiež toho názoru, že žalobca ako obvinený v trestnom konaní, v ktorom bol vydaný ním namietaný trestný rozkaz, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014, ani nevyužil všetky prostriedky procesnej obrany, ktorými v zmysle ustanovení Trestného poriadku disponoval. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca ním podaný odpor voči trestnému rozkazu, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 zobral späť a žiadal, aby súd nariadil výkon trestu uloženého mu uvedeným trestným rozkazom a navyše ani na ním už vykonaný trest povinnej práce uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2 T 103/2012 zo dňa 13. 9. 2012, na základe ktorej skutočnosti považuje trestný rozkaz, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 za nezákonné rozhodnutie, v konaní 1 T 5/2014 nepoukázal. Bolo pritom vecou žalobcu v zmysle požiadavky „každý nech si stráži svoje právo“ využiť všetky prostriedky procesnej obrany, ktoré mu platné právo priznáva za účelom zvrátenia výsledku konania vo svoj prospech.

28. Žalobca nárok na náhradu škody ďalej odvodzuje od ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Čadca v konaní 1 T 5/2014 predchádzajúcemu vydaniu trestného rozkazu, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014, výsledkom ktorého bolo vydanie žalobcom tvrdeného nezákonného rozhodnutia - trestného rozkazu, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014. Súd vo vzťahu k uvedenému žalobcom uvádzanému titulu ním uplatneného nároku na náhradu škody zo zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. opätovne poukazuje na závery aplikačnej praxe, ktorými sa cítil byť v zmysle čl. 2 ods. 2 Základných zásad Civilného sporového poriadku viazaný a v zmysle ktorých pokiaľ sa nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý koná v mene štátu, odzrkadlí v jeho rozhodnutí, v takom prípade sa možno domáhať nároku na náhradu škody spôsobenej takouto činnosťou orgánu verejnej moci len z titulu jeho nezákonného rozhodnutia, ktorým bol tento jeho nesprávny úradný postup pri zisťovaní predpokladov pre vydanie rozhodnutia zavŕšený, nie z titulu nesprávneho úradného postupu. Tento záver je podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky ústavne udržateľný a neodporuje zmyslu a účelu aplikovanej právnej úpravy zákona o zodpovednosti za škodu a ani účelu konania o náhrade škody spôsobenej nositeľom verejnej moci (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 327/2018-39 zo dňa 19. 9. 2018). Preto ak žalobca v konaní tvrdil, že trestnému rozkazu, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 predchádzal nesprávny úradný postup, ktorého výsledkom bol uvedený trestný rozkaz, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014, bolo vecou žalobcu brániť sa voči tomuto trestnému rozkazu. Ak tak neučinil, nevyužil všetky procesné práva priznané mu Trestným poriadkom a ním podaný odpor voči trestnému rozkazu zobral späť, nie je možné, aby toto svoje správanie v konaní vedenom pod spisovou značkou 1 T 5/2014 sa snažil zlepšiť v konaní o nároku na náhradu škody. Súd v tomto smere opätovne uvádza, že pokiaľ tvrdený nesprávny úradný postup našiel svoje vyjadrenie v rozhodnutí, možno sa domáhať nároku na náhradu škody voči štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len z titulu nezákonného rozhodnutia, nie nesprávneho úradného postupu. Z týchto dôvodov nebola preto preukázaná žalobcom tvrdená existencia nesprávneho úradného postupu ako jedného zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

29. Žalobca ním uplatnený nárok na náhradu škody zo zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. odvodzoval aj od ním tvrdených prietáhov v konaní. Ako vyplýva z vyššie citovaného § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., súd konajúci o nároku na náhradu škody nie je oprávnený preskúmať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania, ale môže iba vychádzať z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom

konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca v konaní netvrdil, ani nepreukázal, že disponuje takýmto rozhodnutím, v ktorom by boli konštatované prietahy v trestnom konaní, v súvislosti s ktorým sa nároku na náhradu škody domáha. Nepreukázal preto nesprávny úradný postup spočívajúci v prietahoch ako základnú podmienku vzniku nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

30. Žalobca ním uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanej skutkovo odôvodňoval aj tým, že trestný rozkaz, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 vydal nezákonný sudca a tiež tým, že Okresný súd Nitra pochybil, keď čakal 4 mesiaca do právoplatnosti trestného rozkazu, pričom mal trest zahradiť sám po odpracovaní prác, prípadne upovedomiť Okresný súd Čadca. Porovnaním dôvodov, ktorými žalobca skutkovo odôvodňoval nárok na náhradu škody voči žalovanej v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 10. 11. 2016 označenej ako žiadosť o finančné odškodnenie s uvedenými dôvodmi, bolo preukázané, že tieto dôvody uvedené v žalobe žalobca v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku neuvádzal. Tieto dôvody neboli predmetom predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Keďže v konaní pred súdom si môže poškodený uplatňovať nárok na náhradu škody iba v rozsahu, v akom nebol príslušným orgánom uspokojený v zákonom stanovenej lehote a iba z dôvodov v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku uvedených (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.), na iné, ďalšie doplnené dôvody, ktoré predmetom predbežného prerokovania neboli, súd prihliadať nemôže, súd preto na tieto ďalšie žalobcom v súdnom konaní dopĺňané dôvody pri svojom rozhodovaní neprihliadal.

31. Žalobca tak zo všetkých uvedených dôvodov nespĺnil prvú podmienku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím. Nepreukázal nesprávny úradný postup, ani nezákonné rozhodnutie.

32. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu je nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Súd by mohol žalobu zamietnuť pri nespĺnení čo i len jednej podmienky. Preto nespĺnenie ďalších dvoch podmienok súd zdôvodňuje len okrajovo a nad rámec zákonnej povinnosti.

33. Druhým predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je vznik a existencia škody (ujmy). Žalobca si v danom prípade uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12 000,-- €, čo odôvodňoval tým, že v dôsledku dlhšieho výkonu súhrnného trestu odňatia slobody bol zásadne obmedzený na svojich základných právach a slobodách po dobu 40 dní, t. j. bol obmedzený na osobnej slobode, slobode pohybu, pobytu, práva na nedotknuteľnosť osoby, jej súkromia, listového tajomstva, tajomstva dopravovaných správ, práva slobodne sa zhromažďovať alebo združovať atď.. Súd po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že žalobca nepreukázal ani uvedený predpoklad vzniku zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Ako vyplynulo z uznesenia Krajského súdu v Žiline, č. k. 2 Tos 54/2015-40 zo dňa 15. 7. 2015, ktorým rozhodnutím Krajský súd v Žiline rozhodol o žalobcom podanom návrhu na obnovu konania vedeného pod spisovou značkou 1 T 5/2014 (vo vzťahu ku ktorému konaniu 1 T 5/2014 žalobca v danom konaní tvrdí, že mu uvedeným konaním a tam uloženým súhrnným trestom bolo zasiahnuté do jeho základných práv a slobôd), i keď vyšla najavo skutočnosť súdu skôr neznáma, t. j. skutočnosť, že žalobca v čase vydania trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 už mal trest povinnej práce v rozsahu 80 hodín uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2 t 103/2012 zo dňa 1. 4. 2014 vykonaný, táto skutočnosť by neodôvodňovala iné rozhodnutie vo výroku o treste, ktorý bol žalobcovi uložený trestným rozkazom, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014. V nadväznosti na uvedené závery uznesenia Krajského súdu v Žiline, č. k. 2 Tos 54/2015-40 zo dňa 15. 7. 2015 boli podľa názoru súdu vyvrátené tvrdenia žalobcu, že bol v dôsledku trestu uloženého mu trestným rozkazom, č. k. 1 T 5/2014-278 zo dňa 7. 5. 2014 nedôvodne po dlhšiu dobu obmedzený na svojich základných právach a slobodách, a tým i ním tvrdená nemajetková ujma. Z uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, č. k. 2 Tos 54/2015-40 zo dňa 15. 7. 2015 jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že i pri znalosti súdu v konaní 1 T 5/2014 o vykonaní trestu povinnej práce žalobcom by táto skutočnosť iný trest, než bol v konaní 1 T 5/2014 uložený, neodôvodňovala. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení zo dňa 4. 5. 2020 poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky, sp. zn. 4 Cdo 125/2019 zo dňa 27. 8. 2019 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Cdo 44/2017, súd vzhľadom k tomu, že uvedené rozhodnutia sa zaoberali skutkovo odlišnými vecami, než je dané súdne konanie, súd na tieto rozhodnutia pri svojom rozhodovaní prihliadať nemohol. Žalobca preto z uvedených dôvodov dôkazné bremeno na preukázanie druhej podmienky na vznik zodpovednosti za škodu za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, a to vznik a existenciu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím neunesol a vznik a existenciu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím nepreukázal.

34. Žalobca v konaní tým, že nepreukázal porušenie povinností (nesprávny úradný postup, nezákonné rozhodnutie), ani škodu, nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností a tvrdenou škodou.

35. Žalobca v konaní nepreukázal splnenie ani jednej podmienky, ktorú zákon vyžaduje, aby súd mohol konštatovať zodpovednosť žalovanej za vzniknutú škodu. Preto súd žalobu žalobcu na náhradu škody za nesprávny úradný postup, nezákonné rozhodnutie voči žalovanej v celom rozsahu zamietol.

36. Pre úplnosť dôvodov svojho rozhodnutia, súd pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, považuje za potrebné poznamenať, že skúma premlčanie len u existentného nároku, avšak v danom prípade existencia nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy preukázaná nebola.

37. Žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná. Prináleží jej preto voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Preto súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.